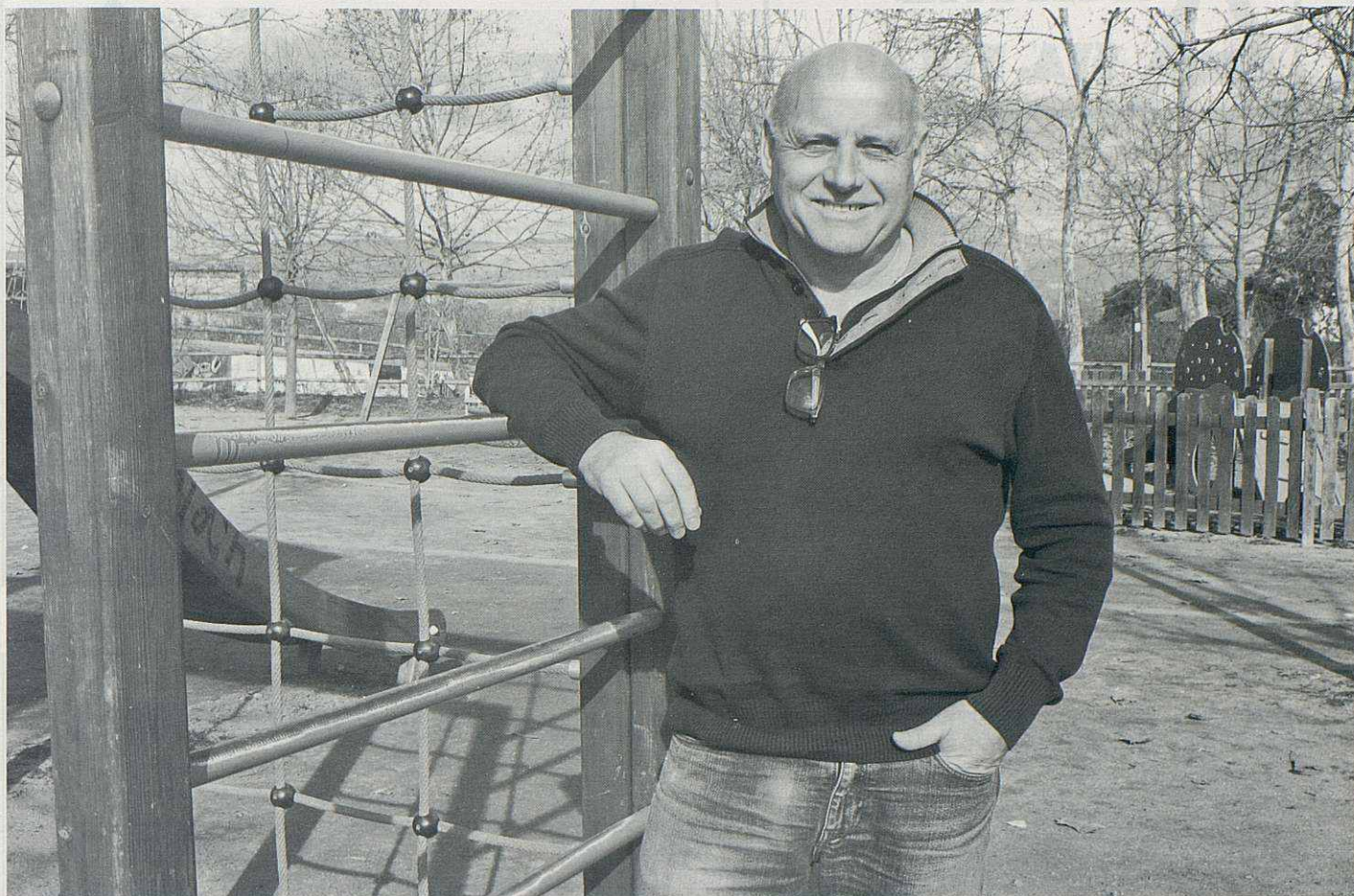

Lluís Gascón es guanya la vida amb una empresa d'importació i distribució de calçat.

façana. Van desaparèixer quan van dibolir els abocadors a cel obert. No és que es reintrodís, sinó que fa tres o quatre anys se'n van veure tres parelles que van intentar criar, sense èxit.

Ara a la primavera, què podem observar?

Les orenetes, segons la dita, arriben per Sant Josep, però solen arribar abans. Els rossinyols ja es poden sentir. També els cants d'aparellament de l'oriol, les mallerengues, els abellerols (ocells de la pluja, que se'n diu a pagès). Marxen els hivernants, com la cotxa fumada i alguns pit-roigs, i vénen els "estiuejants".

Teniu contacte amb el Cim d'Àligues de Sant Feliu?

No hi tenim res a veure, com no tenim res a veure amb els falconers o els que van amb la gàbia. Nosaltres estudiem els animals en llibertat.

Un ocell, què és?

Diuen que és un dinosaure, perquè és molt bàsic. No té la complexitat evolutiva dels mamífers.

Un dinosaure amb plomes!

Sí, perquè estan pensats per volar i no per córrer. Estan fets per no pesar: plomes, ossos porosos, musculatura al pit... El plomatge és un indicador de l'espècie, com la veu. Normalment, com més desaparebut passa el plomatge més important és la veu, i al revés.

Conèixer els ocells pel cant és difícil.

Molt! El sol fet de sentir la pregunta "quin és aquest ocell que canta?" ja m'alegra perquè vol dir que algú s'hi ha fixat.

Els ocells no tenen fama d'intel·ligents.

Doncs s'està veient que alguns ho són, com els còrvids o algunes cotorres. S'ha vist que no tot és instint, també relacionen coses! Els migradors sí que migren per instint. Però falta molt per saber.

Tens predilecció per algun ocell?

L'oriol. És un ocell que el sents molt i el veus poc. És difícil de fotografiar i molt intel·ligent. Es mou per la part de dalt dels arbres. La puput també és preciosa. Que aquí hi hagi espècies així vol dir que val la pena viure-hi.

Què t'ensenya la natura?

El poc que saps! La flora, la fauna, el paisatge... La saviesa seria saber-ho relacionar tot, i és el que m'atrau. Però la gent només sol ser especialista.

Com està la Vall del Tenes?

La frontera entre l'espai més ben conservat i el més humanitzat ha passat de les Torres de Lliçà de Vall a Santa Eulàlia, sobretot a causa de la construcció de la Mango. Si ens despistem només quedarà Riells!

Carme Badia i Puig